

Strunkovice nad Volyňkou

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Strakonice

Nadmořská výška: 442 m n. m.

Počet obyvatel: 133

Adresa URL: www.strunkovice.cz

Okres: Strakonice

GPS souřadnice: 49.208493N, 13.889328E

První pís. zmínka: 1227 (797 let)

PSČ: 387 01

Historie obce Strunkovice nad Volyňkou

Sídelní komora - mikroregion střední Pootaví náleží podle současného stavu archeologického výzkumu k nejlépe a nejhustěji osídleným regionům jižních Čech, a to již od paleolitu až do raného středověku.

Halštatské osídlení se zde v podstatě kryje s územím osídleným již v mladší a pozdní době bronzové.

V rámci vylíčení pravěkého vývoje v této oblasti je geograficky vymezeno několik mikroregionů halštatského a počátku laténského osídlení, zahrnujících zpravidla určité centrum (hradiště či velkou osadu) se zázemními sídlišti a pohřebišti, a to mikroregiony:

I.strunkovický (hradiště u Strunkovic),

II.němětický (hradiště u Němětic),

III.milejovický,

IV.litochovicko-střítežský a

V.lčovický (hradiště u Lčovice).

Katastr 135 doložených lokalit dokládá nejen intenzivní osídlení, ale i všestranné využití celé kulturní krajiny a dislokaci nálezů do různých nadmořských výšek (380-765 metrů nad mořem). Hustou základní síť osídlení, složenou z nehrazených i hrazených rovinných sídlišť (61 lokalita) a dvou dvorců, situovaných na březích větších i menších toků (Otavy, Volyňky a jejich přítoků), doplňuje řada mohylových (54 lokality), plochých žárových pohřebišť (9 lokalit) a opevněných výšinných sídlišť - hradišť (5 lokalit), rozložených na západních (Strunkovice, Třebohostice), severních (Láz), jižních (Větec u Lčovice) a východních (Skočice) hranicích osídleného území.

Hradiště v mikroregionu středního Pootaví:

Láz - malá ostrožna (0,8 ha) přepažená valem a příkopem,

Třebohostice - vrchol kopce s nepravidelně oválným valem a příkopem (ca. 1,3 ha),

Strunkovice - akropole (0,99 ha) a předhradí (0,85 ha) na plató a hřebenu kopce,

Lčovice - nepravidelný val a příkop trojúhelníkového půdorysu kolem vrcholu kopce (předhradí) s vyvýšenou akropolí (7,1 ha) a k východu vysunutě hradiště

Skočice - nepravidelně oválný val předhradí a vyvýšená akropole (0,9 ha).

Svou rozlohou (ca. 1 ha) představují patrně, stejně jako dvorec na Hradci u Němětic, sídla nebo rezidence menších komunit blízkých družině místního vládce, závislá na mocenském centru, ležícím na jižním pomezí regionu, a to s největší pravděpodobností na plošně rozlehlejší věnci u Lčovice, situovaném na dálkovém spoji se Solné komory a Podunají.

Do těchto sídlišť se dostávaly i luxusnější importy. Běžnou výbavu sídlišť, hradišť, mohylových i žárových pohřebišť (keramiku) ve středním Pootaví doplňuje i luxusnější zboží (např.

Střelské Hoštice - mohyla s kamennou komorou s pohřbem na voze obsahovala importovanou východoalpskou bronzovou cistu a bronzové turbany, hrob v Dražejově bronzovou hadovitou sponu a chata dvorce ve Strakonici zlomek importované skleněné nádoby - aryballu).

Jednou z nejvýznamnějších pravěkých komunikací, spojujících jižní Čechy s Dolním, resp. Severovýchodním Bavorskem, byla bezpochyby jedna ze tří větví středověké Zlaté stezky. Tato komunikace spojovala jih Evropy se Solnou komorou, probíhala dále po řekách Innu a Dunaji až k Passovu a odtud přes hřebeny Šumavy směřovala do Čech.

V době kolem roku 600 př.n.l., po založení řecké kolonie Massalie (dnešní Marseille), se změnila i situace v rozložení dálkových cest spojujících jih se severem Evropy. Namísto dosavadních tras, vedoucích východoalpskou oblastí, se nové nyní posouvají do západoalpské části a směřují z Massalie k Rhóně, odtud k Saóně a dále k severovýchodu k Salzachu nedaleko Dürrenbergu a podél Innu k Dunaji a odtud přes „Zlatou stezku“ do Čech.

Soubor nálezů z Hradce u Němčic, charakterizovaného jako rezidenční sídlo (dvorec) společenské elity a nález importované skleněné nádoby mediteránního původu z dalšího dvorce u Strakonic dokladují exponovaný význam dolního toku Volyňky a vůbec celého prostoru jejího soutoku s Otavou v okolí dnešních Strakonic a rovněž přesvědčivě dokládají pravěké a ranně středověké obchodní spojení po alternativní trase pozdější vrcholně středověké pasovské (Zlaté) stezky, směřující z bavorského Pasova přes Šumavu (Kunžvartské sedlo u Strážného - 1115 metrů nad mořem) k Vimperku a odtud dále údolím Volyňky k Otavě a přes severní část Strakonicka na Březnicko a posléze údolím Litavky a Berounky až do pražské kotliny.

